

CÓNTAME

Recibimos no noso buzón verde varias cartas vosas contándonos cousas e queremos dar resposta a todas as preguntas, inquedanzas e problemas.

Teño 15 anos. En casa teño problemas, os meus pais péganme. Meu pai bebe e pégalle á miña nai. Que podería facer? Podedesme axudar? Non quero que ninguén saiba quen son. Dádeme unha resposta.

De Anónimo

Ante problemas coma este o que hai que facer é acudir á policía pero se non queres ir ti só (a) sempre podes contarlo a alguén de confianza, unha persoa da túa familia na que confíes ou mesmo un profesor do centro que de seguro que calquera che axudará. Seguro que todo se soluciona.

Son unha rapaza de 2º ESO que che quere dicir que eres moi "guai" e moi bo rapaz (e ademais moi guapo). Ji, ji, ji. Se queres quedar comigo, pois xa nos vemos no "Marcha verde" un día destes. Vouche guiñar un ollo e ti xa saberás quen son. A ver se algún día podemos quedar xuntos e saír. Cando che vexo árdeme o corazón. Escriboche esta carta á revista porque é a única forma de falar contigo. TKM. As miñas iniciais son M.B.V. Un bico desde o máis profundo do meu corazón.

P.D.: Oxalá algún día te poida bicar baixo a lúa chea que ilumina o mar...

Un bico moi grande para ti, meu amor.

De M.B.V. para Samuel de 1ºBAC

Supoño que esta carta irá dirixida para Samu xa que é o único rapaz da revista. Na miña opinión estas cousas é mellor dicilas cara a cara, Samu é un rapaz moi simpático e é normal que teña a moitas rapazas detrás del pero quizas deberías pensar en que é un pouco maior para ti. Aínda que eu apoio que no amor non existe a idade tamén é certo que non quero ningún mal para o meu amigo e dentro de pouco cumprirá 18 anos e non quero ser eu quen leve a culpa de determinados problemas xudiciais. Je...je...

Ola! Non vou dicir o meu nome, porque dáme vergonza. Teño un problema, o meu noivo ten moitos grans por toda a cara, é moi feo e ten gafas. Todo o mundo se ri del. Que podo facer? Dígolle que non o quero?

De Anónimo

A verdade nena, se tes noivo e o queres non che debería importar o que digan os demais, xa que o que importa non é o físico. Claro que tendo en conta como falas del o mellor será que o deixes, xa que onde non hai amor é mellor que tampouco exista a mentira, aínda que unha boa pomada pódete axudar.

Ola!, son un admirador segredo teu. Gústame moito o teu pelo, os teus ollos e a túa personalidade. Non sei que facer para que te fixes en min. Chámome... je,je. Para ti son a agúa do amor, se queres coñecerme quedamos no Messenger. A miña dirección é: tequieromuchomivida_micorazonestaloco@hotmail.com

De Anónimo para Bibiana de 1ºBAC

Xa vexo que polo nome que empregas eres un paxaro de altos "vos"; pero tamén, coma ti xa saberás, unha ave rapiña. Personalmente, non sei con cal dos calificativos quedarme. Espero o teu consello. Vexamos:

1. Os ollos, o pelo, a personalidade e todo o demais que poseo é a base de cultivo e bo terreo, sen fertilizantes industriais. TODO NATURAL! Vale!
2. A ornitoxía non é o meu forte. Eu prefiro as matemáticas, o razoamento e por tanto a realidade. Sabes por que? Por que aquí $2+2=4$, por moitas voltas que lle des e toda a parafernalia que lle queiras meter.
3. Por último, engadir, que debo darche as miñas efusivas gracias por fixarte na miña humilde persoa; pero rapaz síntochó! O meu reloxo está en hora, non anda nin adiantado, nin atrasado, senon puntual, por algo é un Viceroy.je...je...

E remato dicíndoche: Deséxoches toda a sorte do mundo, segue a túa traxectoria e voa, voa meu rei que de seguro atoparás outra agúa coma ti, que te comprenda mellor que eu e deste xeito, estaredes coma dous "perritos calientes" na mesma plancha, con salsa de tomate, ketchup, mostaza e toda a trapallada.Un biquiño e boa sorte.

Son un chaval de 4º ESO e dende hai uns anos teño problemas coas drogas. Todo comezou fumando uns porros cos colegas e así cheguei a estar enganchado á cocaína. Sempre consumo as fins de semana, e que é un problema moi grave. Ata cheguei a roubarlle os cartos ós meus pais para mercala. Gostaríame saír pero teño vergoña de decirllo ós meus pais, porque se non o deixo calquer día acabarei tirado polo chan. Eu non quero acabar así (no jaco).

Coa droga non me poden concentrar cando estou na clase, suspendo por culpa diso e as rapazas non me queren.

Por favor, necesito axuda rapidamente. Chámome..., pero non quero que ninguén saiba quen son. Non publiques o meu nome na revista.

De Anónimo

Debes dirixirte a unha persoa da túa máxima confianza e contarlle todo isto que nos estás dicindo, entre os dous atoparedes unha solución. Tamén podeades informarvos no concello por medio da asistente social.

Non esperes máis tempo, tes que solucionar ese problema inmediatamente porque senón meteraste nun calexón sen saída que é o mundo da droga.

Desde aquí desexámosche moita sorte. ÁNIMO!

Quixera ser formiguiña
Para subir ao teu balcón
E decirche ao teu oído
Que estou por ti bombón!

De Anónimo para Roberto de 1º

BAC

A ver nena, supoño que xa terás suficiente idade como para poder dicirllo á cara e non andarnos con mixiricadas. Seguro que a Roberto non lle ha de importar que lle digas esas cousas e se lle importa pois xa cho dirá e a por outro! A vida é curta. *Carpe diem!*

A través desta carta quero expresar o meu amor por unha rapaza chamada Ana. Ana é unha moza que, maila distancia que se interpón entre nós (ela vive en Santander), lévoa no corazón desde o primeiro día no que a vin. Eu acostumo ir de vacacións a Cantabria e sempre que estaba preto dela percorríame un sentimento, mestura de nervios e emoción. Ao contemplar a súa longa melena loira, os seus ollos azuis coma o ceo resplandecente dunha tarde de verán, sentín o impulso de bicar os seus carnosos beizos. Cando eu voltaba das vacacións sentín unha gran frustración por reprimir os meus sentimentos. Agora cada vez que penso nela escoito o vento susurrar...ANA! Quérote! Sempre teu.

De Anónimo

Non debes reprimir os teus sentimentos, debes buscar a maneira de achegarte a ela e declararlle os teus máis íntimos pensamentos porque senón vas sufrir moitísimo e ao mellor dentro dalgúns anos recriminaraste non haber tomado esa decisión que agora che está pesando.

Mira rapaz, non vexas a vida a través dun cristal tan negro, a vida ten moitas cores e nin todo é negro ou branco, hai unha grande gama de grises. ESPABILA!

Bibiana Barcia Fraga